

CHARLES HADDON SPURGEON ȘI SEPARAREA BISERICII

Compilație de G. Archer Weniger
Traducere de Mihaela Chivăran
Date bibliografice și editare: Raul Enyedi

„Am renunțat cu mult timp în urmă să mai număr capete. Adevărul se află de obicei în minoritate în această lume rea. Am credință în Domnul Isus pentru mine, o credință însemnată în mine cu fierul roșu. Îi mulțumesc lui Dumnezeu că ceea ce cred voi crede, chiar dacă voi fi singurul care voi crede aceasta.”

Charles H. Spurgeon, Predici, 16 oct. 1887, vol. 33, citat de Murray, Spurgeon cel uitat, The Banner of Truth Trust, 1994, p. 138 [p. 142 în ed. românească, The Banner of Truth Trust, 1995]

„O prăpastie se deschide între oamenii care își cred Bibliile și cei care sunt pregătiți pentru un progres în privința Scripturii. Casa este jefuită, zidurile îi sunt dărâmate, însă oamenilor buni care se află în pat le place prea mult căldura, se tem prea tare ca nu cumva să se aleagă cu capetele sparte, dacă ar coborî să înfrunte hoții... Inspirația și speculația nu pot conviețui în pace. Nu se poate face nici un compormis. Nu putem susține inspirația Scripturii și în același timp să o negăm; nu putem crede ispășirea și în același timp să o negăm; nu putem susține doctrina căderii și totuși să vorbim de evoluția vieții spirituale din natura umană; nu putem recunoaște pedepsirea celor nepocăiți și să tolerăm „speranța mai largă” [această doctrină învață că toți oamenii vor fi în final mântuiți, inclusiv cei ce resping Evanghelia – n. ed.]. Trebuie să alegem un drum pe care să-l urmăm. Decizia este virtutea acestui ceas.”

Charles H. Spurgeon, Sabia și Mistria, Septembrie 1887

„Cei ce cred în ispășirea lui Cristos sunt acum în uniune declarată cu cei ce o tratează ca nesemnificativă; credincioșii în Sfânta Scriptură sunt confrăți cu cei ce neagă inspirația totală, cei ce țin doctrinele Evangheliei sunt în alianță deschisă cu cei ce consideră căderea o fabulă, cu cei ce neagă persoana Duhului Sfânt, cei ce numesc justificarea prin credință imorală și susțin că mai există o probă după moarte... Da, avem înaintea noastră priveliștea mizerabilă a prețișilor creștini ortodocși [se referă la Bapțiștii credincioși Scripturii – n. ed.] confirmând public unirea lor cu cei ce neagă credința și care abia-și pot ascunde disprețul față de cei ce nu se pot face vinovați de o așa mare lipsă de loialitate față de Cristos. Să fie foarte clar, noi nu putem numi aceste lucruri Uniuni Creștine, ele încep să arate ca niște Confederații ale Răului... Convingerea noastră solemnă este că acolo unde nu există comuniune spirituală reală, nu trebuie să existe pretenție de părtășie. Părtășia cu greșeala vitală și știută înseamnă participare la păcat.”

Charles H. Spurgeon, Sabia și Mistria, Noiembrie 1887

„Mă doare foarte tare că până acum mulți dintre cei mai onorați prieteni ai noștri din Uniunea Baptistă au închis cu mare hotărâre ochii față de serioase devieri de la adevăr. Nu mă îndoiesc că, în parte, motivația lor este lăudabilă, din dorința de a păstra pacea și sperând că greșelile pe care au fost forțați să le vadă vor fi înlăturate pe măsură ce prietenii lor vor înainta în ani și cunoștință. Dar și aceștia, sper, cel puțin vor descoperi că noile opinii nu sunt vechiul adevăr îmbrăcat în haine noi, ci reprezintă erori mortale cu care nu putem avea părtașie. Eu văd acest sistem dezvoltat de gândire modernă ca un cu totul alt cult, care nu are nicio legătură cu creștinismul, cum nu are ceața serii cu dealurile veșnice.”

C. H. Spurgeon, 23 Noiembrie 1887, citat de Murray, p. 152 [p. 156 în ed. românească]

„Să ne asigurăm că îl prezentăm pe Domnul nostru Isus Cristos drept Învățătorul infailibil, prin Cuvântul Său inspirat. Nu înțeleg această loialitate față de Cristos care este însoțită de indiferență față de cuvintele Sale. Cum putem să avem o atitudine de reverență față de persoana Sa, dacă propriul Său Cuvânt, și cel al apostolilor Săi, este tratat cu lipsă de respect? Dacă nu primim Cuvintele lui Cristos, nu-L putem primi pe Cristos, pentru că Ioan a spus, „cine cunoaște pe Dumnezeu, ne ascultă; cine nu este din Dumnezeu, nu ne ascultă. Prin aceasta cunoaștem duhul adevărului și duhul rătăcirii.” [1 Ioan 4:6]

C. H. Spurgeon, O slujire completă [An All-Round Ministry], p. 373, citat de Murray, Ibid., p. 152 [p. 156 în ed. românească]

„Va veni ziua când cei ce cred că pot repara o casă care nu are nici o fundație vor vedea că este mai înțelept să o părăsească cu totul. Am văzut că întotdeauna ieșirea din asociații [sau „comunități de biserici”, în context românesc – n. ed.] cu doctrine îndoielnice este singura soluție posibilă a unei dificultăți care, oricât de negată ar fi, nu este ceva de glumit pentru toți cei ce sunt conștienți de groaznica ei realitate.”

Charles Haddon Spurgeon, Sabia și Mistria, Iulie 1889, citat de Murray, Ibid, p. 155 [ed. românească, p. 159-160]

„Pentru creștini, a avea legături de asociere cu lucrători care nu predică Evanghelia lui Cristos înseamnă a atrage asupra lor o vină morală. O uniune care poate continua indiferent dacă bisericile membre au o credință comună sau nu, nu îndeplinește nici o funcție scripturală. Păstrarea unei asociații denominaționale, când aceasta este neputincioasă în disciplinarea ereticilor, nu poate fi justificată drept păstrare a „unității creștine”. Eroarea este aceea care sfâșie unitatea bisericilor și a rămâne într-o denominație care tolerează eroarea înseamnă a susține schisma.”

Spurgeon cel uitat, Murray, Ibid., 158-159, [ediția românească p. 163]

„Separarea de cei ce sunt îngăduitori față de eroarea fundamentală sau opresc ‚Pâinea Vieții’ de la sufletele pierdute nu este schismă, ci doar ceea ce adevărul, conștiința și Dumnezeu cere de la toți cei ce vor să fie găsiți credincioși.”

Charles Haddon Spurgeon, *Sabia și Mistria*, 1888, p. 127, articolul „Separare, nu schismă”, citat de Murray, *Ibid.*, p. 159 [ediția românească p. 163]

„Am auzit de sute de ori argumentul dat când oamenii au fost îndemnați să iasă afară din poziții false și să facă ceea ce este corect. Dar ce am a face eu sau tu cu menținerea influenței și poziției noastre când ni se cere să sacrificăm adevărul? Nu este niciodată corect să faci un rău mic pentru a obține cel mai mare bine posibil. Datoria ta este să faci binele, de consecințe se ocupă Dumnezeu.”

Charles Haddon Spurgeon, 14 iunie 1868, *Predici*, vol 14, nr. 815, citat de Murray, *Ibid.*, p. 161 [ed. românească, p. 165]

„Eșecul într-un moment crucial poate păta toate realizările unei vieți. Cineva care s-a bucurat de o lumină aparte este încurajat să urmeze calea Domnului și este uns pentru a-i călăuzi și pe alții pe ea. Este înălțat într-un loc în care primește dragoste și stimă printre cei evlavioși și aceasta îl promovează între oameni. Și apoi? Vine inspita de a avea grijă să își păstreze poziția pe care și-a câștigat-o și să nu facă nimic care să o pericliteze. Omul, care până nu demult era un om credincios al lui Dumnezeu, se compromite cu lumea și, pentru a-și liniști propria conștiință, inventează o teorie prin care aceste compromisuri sunt justificate, chiar lăudabile. Primește lauda celor raționali; însă el, de fapt, a trecut de partea dușmanului. Toată forța vieții dinainte mărturisește acum în favoarea taberei greșite... Pentru a evita un asemenea final, avem datoria de a lupta neîncetat...”

Murray, *Ibid.*, p. 161-162 [ediția românească, p. 165-166]. Citat din *Sabia și Mistria*, 1888, 620

„Oh, dragii mei frați! Mulți sunt înșelați de această metodă de raționare. Ei rămân acolo unde conștiința le spune că nu ar trebui să fie, pentru că, spun ei, sunt mai folositori acolo decât dacă ar fi „afară din tabără”. Aceasta înseamnă să faci rău ca să iasă bine, ceea ce o conștiință luminată nu poate tolera vreodată. Dacă un act păcătos mi-ar spori de zece ori utilitatea, nu am nici un drept să îl comit; și dacă un act de dreptate ar părea să-mi distrugă întreaga mea utilitate aparentă, sunt totuși dator să îl împlinesc. Este de datoria ta și a mea să facem ce este bine, chiar de cerurile ar cădea și să urmăm porunca lui Cristos oricare ar fi consecințele. „Aceasta este hrană tare”, spui? Atunci fiți bărbați tari și hrăniți-vă cu ea...”

C. H. Spurgeon, *Predici*, vol. 37, nr. 2217, 16 august 1891, citat de Murray, *Ibid.*, p. 162 [ed. românească, p. 166]

„Odată ce am văzut sau am crezut că am văzut că eroarea s-a instaurat cu fermitate, nu am mai stat pe gânduri, ci am părăsit imediat corpul. De atunci încolo, sfatul meu a fost, „Ieșiți din mijlocul lor”. Dacă m-am bucurat de loialitatea față de adevărul lui Cristos arătat în alte acțiuni, am simțit totuși că nu există nici un protest egal cu cel al unei separări clare față de răul fățiș.”

C. H. Spurgeon, în articolul „Attempts at the Impossible”, Sabia și Mistria, Decembrie 1888

„Un lucru ne este clar, nu se poate aștepta de la noi să facem parte din vreo uniune care îi include pe cei ale căror învățături, în punctele fundamentale, sunt exact reversul a ceea ce noi îndrăgim mai mult.”

C. H. Spurgeon, în articolul „The Case Proved”, Sabia și Mistria, Octombrie, 1887

„Oricât ne-ar costa, separarea de cei ce se separă ei înșiși de adevărul lui Dumnezeu nu este doar un drept al nostru, ci o datorie.”

C. H. Spurgeon, în articolul „Attempts at the Impossible”, Sabia și Mistria, Decembrie 1888

„Nici un iubitor al Evangheliei nu poate ascunde de el însuși faptul că zilele sunt rele. Suntem gata să facem mari concesii față de concepțiile noastre punându-le pe seama timidității naturale, precauției vârstei și suferinței produse de durere; însă acestea par a avea, și au într-adevăr tendința rapidă de a o lua în jos. Citește ziarele care reprezintă Broad School of Dissent [în traducere literală, „Școala largă de disidență”, școală de gândire care ataca doctrinele fundamentale ale creștinismului istoric – n. ed.], și întreabă-te, cât de departe vor mai merge? Ce doctrină le mai rămâne de abandonat? Ce alt adevăr va fi obiectul disprețului lor? Au fost puse bazele unei noi religii, care nu este creștinism mai mult decât este creta brânză, și această religie, fiind lipsită de onestitate morală, se dă drept vechea credință, dar cu mici îmbunătățiri și pe baza acestui pretext, uzurpă amvoanele ridicate pentru predicarea Evangheliei. Ispășirea este respinsă, inspirația Scripturii batjocorită, Duhul Sfânt este redus doar la o influență, pedeapsa pentru păcat este transformată în ficțiune, iar învierea într-un mit, și totuși, acești dușmani ai credinței noastre se așteaptă de la noi să-i numim frați și să păstrăm o legătură cu ei.”

C. H. Spurgeon, Sabia și Mistria, August 1887, articolul „Another word concerning the „Down-Grade””, citat de Russel H. Conwell în 1892, în „Viața lui Charles Haddon Spurgeon, cel mai mare predicator al lumii”.

„S-a ajuns acum la o întrebare serioasă, cât de departe pot cei ce țin credința dată sfinților odată pentru totdeauna să fraternizeze cu cei care s-au întors spre o altă evanghelie. Dragostea creștină își cere drepturile, iar diviziunile trebuie evitate ca păcate grave, însă în ce măsură suntem justificați în a avea părtaşie cu cei ce se depărtează de

adevăr? Este o întrebare al cărei răspuns este greu de dat, așa încât să se păstreze echilibrul îndatoririlor. Pentru prezent este datoria credincioșilor să fie precauți, ca nu cumva să sprijine și să susțină pe trădătorii Domnului. Un lucru este să treci peste toate barierele denominaționale de dragul adevărului, ceea ce sperăm că toți oamenii evlavioși vor face. Și altceva este să subordonăm susținerea adevărului prosperității și unității denominaționale. Mulți oameni superficiali trec cu vederea eroarea atât timp cât este comisă de un om deștept și amabil, cu multe calități. Fiecare credincios să judece pentru sine; însă în ceea ce ne privește, noi am pus câteva zăvoare noi la ușă și am dat porunci ca lanțul să fie întotdeauna pus, căci sub pretextul cerșirii prieteniei servitorului, există unii ce urmăresc jefuirea STĂPÂNULUI.

Ne e teamă că este imposibilă formarea vreodată a unei organizații care ar putea să țină la distanță oameni suficient de josnici încât să mărturisească ceva și să creadă altceva, dar poate ar fi posibil să se întemeieze o alianță informală printre toți cei ce țin Creștinismul părinților lor. Oricât de puțin ar putea ei face, ar putea măcar protesta și, pe cât posibil, s-ar dezvinovăți pe ei înșiși de acea complicitate implicată într-o conspirație a tăcerii.”

C. H. Spurgeon, Sabia și Mistria, August 1887, articolul „Another word concerning the ‚Down-Grade’”

Material oferit de
Fundația Mantachie
„O voce baptistă în România”
Bocșa, 2011

www.abaptistvoice.com